Lietas Nr. C16062215
Lietas arhīva Nr. C-0151-16

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2016. gada 19. janvārī

Jēkabpils rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L. Bārbale
ar sekretāri I.Cīruli,
piedaloties prasītāja pilnvarotam pārstāvim /pers. C/,
atbildētāja /pers. D/ pilnvarotai pārstāvei zvērinātai advokātei A. Norei

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **SIA „Hiponia''** prasībā pret **/pers. D/** par parāda piedziņu.
Tiesa

konstatēja:

prasītājs SIA "Hiponia'' (turpmāk arī - Prasītājs) 2015. gada 30. martā iesniedzis tiesā prasības pieteikumu par parāda 35 244,39 *euro* apmērā piedziņu no /pers. D/ (turpmāk arī - Atbildētājs).

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006. gada 7. decembrī starp VAS "Latvijas Attīstības finanšu institūcija ALTUM''(iepriekš – VAS '' Latvijas Hipotēku un zemes banka") (turpmāk arī ? Aizdevējs) un /pers. G/ (turpmāk arī – Aizņēmējs) ticis noslēgts Aizdevuma līgums Nr. 66059/07 (turpmāk arī – Aizdevuma līgums), pamatojoties uz kuru ticis izsniegts aizdevums 40 000 *euro* apmērā, ko apstiprinot pievienotais konta izraksts.

Prasītājs norāda, ka ar Aizdevuma līguma 7. punktu procentu likmi šim aizdevumam veidojot fiksētās un mainīgās procentu likmes kopsumma. Aizdevuma līguma 8. punktā esot noteikts fiksētās procentu likmes apmērs 1,80 % gadā. Savukārt saskaņā ar Aizdevuma līguma 9.3. punktu mainīgās procentu likmes sākotnējais apmērs ticis noteikts pēc EURIBOR likmes aizdevuma izsniegšanas dienā. Aizdevuma līguma 9. punktā esot noteikts, ka mainīgās procentu likmes daļas izmaiņu datumi ir katra gada 25. maijā un 25. novembrī. Līgumsods par termiņā neveiktiem procentu un/vai pamatsummas maksājumiem saskaņā ar Aizdevuma līguma 23. punktu ticis pielīgts 30 % gadā. Aizdevuma gala atmaksas termiņš saskaņā ar Aizdevuma līguma 17. punktu ticis noteikts 2028. gada 25. novembris.

Prasītājs norāda, ka 20098. gada 29. decembrī starp Aizdevēju un Aizņēmēju ticis noslēgts Pielikums Nr. 2 Aizdevuma līgumam, ar kuru fiksētās procentu likmes daļa par aizdevuma izmantošanu tikusi pielīgta 5,63 % gadā.

Prasītājs norāda, ka, lai nodrošinātu no Aizdevuma līguma izrietošās saistības, tikusi nostiprināta hipotēka uz nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, kadastra numurs /numurs A/.

Ar 2012. gada 25. jūlija paziņojumu Aizdevējs pieteicis zvērinātai notārei Evai Igaunei-Sēlei kreditora prasījumu. Saskaņā ar 2012. gada 9. augusta Mantojuma apliecību Nr. 3896, /pers. G/ atstāto mantojumu pieņēmis atbildētājs /pers. D/.

Īpašuma tiesības uz iekīlāto nekustamo īpašumu zemesgrāmatā tikušas reģistrētas uz Atbildētāja vārda.

2012. gada 21. jūnijā starp Aizdevēju un A "Swedbank", ticis noslēgts līgums par uzņēmuma pāreju Nr. 2012-115, saskaņā ar kura noteikumiem notikusi Uzņēmuma pāreja no Aizdevēja AS "Swedbank" - cedentam.

Prasītājs norāda, ka 2013. gada 28. maijā starp AS "Swedbank" un SIA "Hipotēku bankas nekustamā īpašuma aģentūra" (pēc nosaukuma maiņas – SIA "Hiponia") - jeb Prasītāju, ticis noslēgts Cesijas līgums Nr. 12-045102-PK/C, ar kuru tikušas cedētas (nodotas) Prasītājam prasījuma tiesības pret Atbildētāju, kas izriet no Aizdevuma līguma un zemesgrāmatā reģistrētās hipotēkas.

Prasītājs norāda, ka par prasījuma tiesību cesiju Atbildētājam ticis paziņots 2013. gada 14. maijā, nosūtot paziņojumus ierakstītos pasta sūtījumos.

Prasītājs norāda, ka Cesijas darījuma esamību starp Aizdevēju un AS "Swedbank" un prasījuma tiesību pēctecību apstiprinot lietas pieņemšanas-nodošanas akta kopija, kuru parakstījuši Aizdevēja, AS "Swedbank" un Prasītāja pārstāvji. Vienlaicīgi zemesgrāmatā tikusi grozīta reģistrētā hipotēka par labu Prasītājam.

2013. gada 17. jūlijā Prasītājs, kā Atbildētāja jaunais kreditors esot nosūtījis paziņojumu par saistību izpildi, aicinot līdz 2013. gada 18. augustam labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības. Vienlaicīgi Atbildētājs ticis informēts par iespēju saskaņā ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 7. panta pirmās daļas 8. punktu, līdz 2013. gada 18. augustam izteikt Prasītājam pamatotus rakstveida iebildumus pret parāda esamību, tā apmēru un samaksas termiņu.

Prasītājs norāda, ka 2013. gada 19. augustā esot saņemts Atbildētāja iesniegums, kurā Atbildētājs norādījis, ka ik mēnesi saistību dzēšanai maksāšot 150 LVL.

Atbildot uz šo iesniegumu, Prasītājs norādījis, ka ikmēneša maksājums nevarot būt mazāks par 200 LVL, vienlaicīgi, Atbildētājam ticis noradīts, ka līdz 2014. gada 1. martam esot jāvienojas par jaunu atmaksas kārtību.

Ņemot vērā to, ka Atbildētājs līdz 2014. gada 1. martam neesot vienojies ar Prasītāju par jaunu parāda atmaksas kārtību, Prasītājs 2014. gada 26. maijā esot Atbildētājam nosūtījis atkārtotu paziņojumu par saistību izpildi, aicinot izpildīt kavētās saistības līdz 2014. gada 27. jūnijam.

Prasītājs norāda, ka esot vairākkārt centies atrisināt strīdu ārpustiesas procesā, taču tas neesot izdevies.

Ņemot vērā to, ka no Aizdevuma līguma izrietošās kavētās saistības neesot ilgstoši dzēstas un Atbildētājs neesot vienojies ar Prasītāju par jaunu saistību izpildes kārtību, tad Prasītājs 2014. gada 14. jūlijā esot nosūtījis paziņojumu par Aizdevuma līguma vienpusēju izbeigšanu, kurā norādījis, ka pamatojoties uz Aizdevuma līguma Pielikumu Nr. 1 "Aizdevuma līguma vispārējie noteikumi" 58., 76., 76.1. punktu, Prasītājs vienpusēji atkāpjoties no

Aizdevuma līguma ar 2014. gada 10. jūliju, pieprasot nekavējošu visa parāda atmaksu, vienlaicīgi brīdinot Atbildētāju par to, ka tiks uzsākts tiesas process.

Minēto Paziņojumu Atbildētājs esot saņēmis, ko apstiprinot paziņojuma par iekšzemes pasta sūtījuma izsniegšanu kopija.

Prasītājs norāda, ka uz Aizdevuma līguma izbeigšanas dienu Atbildētāja saistības, kas izriet no Aizdevuma līguma, esot sastādījušas 39 837,71 *euro*, ko veidoja līgumsods par neveiktajiem procentu maksājumiem par periodu no 2013. gada 29. maija līdz 2014. gada 9. jūlijam 322,18 *euro*, līgumsods par termiņā neveiktajiem pamatsummas maksājumiem par to pašu periodu 203,02 *euro*, procenti par aizdevuma izmantošanu par šo pašu periodu 82,70 *euro*, kavētie procenti par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2013. gada 29. aprīļa līdz 2014. gada 24. jūnijam 4 022,56 *euro,* kavētie pamatsummas maksājumi par periodu no 2013. gada 29. maija līdz 2014. gada 25. jūnijam, neatmaksātā aizdevuma pamatsummas uz 2014. gada 9. jūliju 32 680,96 *euro.*

Prasītājs norāda, ka pēc Aizdevuma līguma izbeigšanas no 2014. gada 11. jūlija līdz prasības pieteikuma sagatavošanas dienai 2015. gada 20. martam, Atbildētājs esot veicis vairākus maksājumus saistību dzēšanai par kopējo summu 6 000 *euro* apmērā, ar ko tikuši dzēsti visi blakus prasījumi un daļēji arī pamatsumma. Atbildētāja kopējais pamatparāds uz 2015. gada 20. martu sastādot 33 837,71 *euro,* no kā tiekot aprēķināti likumiskie 6 % gadā.

Pamatojot prasību ar Civillikuma 1587., 1589. pantu, 1652. panta 3. punktu, 1670., 1672., 1683., 1756. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1765. panta pirmo un otro daļu, 1805., 1828., 1943., 1946. pantu, Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja parādu 35 244,39 *euro*, visus tiesāšanās izdevumus un atzīt tiesības saņemt 6 % gadā no piespriestās, bet nepiezītās aizdevuma pamatsummas.

2015. gada 25. augustā Prasītājs iesniedzis tiesai prasības pieteikuma precizējumus (lietas 69. lapa), attiecībā uz prasības summu, norādot, ka Atbildētājs ir sedzis 6 500 *euro*, līdz ar ko piedzenamā parāda summa sastādot 29 634,65 *euro.*

2015. gada 25. novembrī Prasītājs iesniedzis tiesai prasības pieteikuma precizējumus (lietas 80. lapa) attiecībā uz prasības summu, norādot, ka Atbildētājs sedzis 2000 *euro* un piedzenamā summa līdz ar ko sastādot 28 070,97 *euro.*

Tiesas sēdē 2016. gada 5. janvārī Prasītājs iesniedza prasības pieteikuma precizējumus, kā arī tiesas sēdē prasību uzturēja 26 242,02 *euro* apmērā, jo Atbildētājs laika periodā no 2015. gada 28. oktobra līdz 2016. gada 3. janvārim iemaksājis kopsummā 2000 *euro*.

2015. gada 8. maijā tiesā saņemts Atbildētāja paskaidrojums saistībā ar iesniegto prasību, kurā /pers. D/ norāda, ka uz prasības iesniegšanas brīdi - 2015. gada martu, par labu Prasītājam Aizdevuma segšanai, sākot ar 2014. gada oktobra mēnesi, viņš veicis maksājumus katru mēnesi 1000 *euro* apmērā.

Atbildētājs norāda, ka viņa ik mēnesi labprātīgi maksātā summa esot pietiekami nozīmīga, lai atzītu, ka uz prasības celšanas brīdi par aizdevuma summas un blakus prasījumu piespiedu piedziņu viņš labprātīgi un adekvātā un pienācīgā apmērā ir pats labprātīgi kārtojis uz saņemto mantojumu gulstošās parādu saistības. Ņemot vērā, ka kreditors šajās saistību attiecībās esot nodrošināts ar nekustamā īpašuma hipotēku- nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra numurs /numurs A/, un ieķīlātā nekustamā īpašuma faktiskā un tirgus vērtība ievērojami pārsniedzot parādsaistību apmēru, tad prasītājs neesot rīkojies labā ticībā.

Atbildētājs norāda, ka Civillikuma 1. pants nosakot, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Atbildētājs uzskata, ka šī situācija, kad parādnieks labprātīgi un ik mēnesi nozīmīgā apjomā kārtojot parādsaistības pret kreditoru, tādā veidā labprātīgi ik mēnesi samazinot esošo saistību apjomu, tad kreditora 2015. gada marta vēršanās tiesā ar prasību piedzīt piespiedu kārtā uzreiz visu mantojuma atstājējas /pers. G/ aizdevuma saistību summu, norādot uz kreditora vēlmi- caur piedziņu tiesas ceļā vērst piedziņu uz ieķīlāto nekustamo īpašumu.

Atbildētājs lūdz tiesu ņemt vērā dzīvē gūtos novērojumus un Latvijā pastāvošo praksi piedziņa slietās, kas liecinot par to, ka arī hipotekārie nekustamie īpašumi tiekot pārdoti par daudz zemākām cenām, nekā to faktiskā un tirgus vērtība. rezultātā parādnieki, kas jau ilgu laiku veikuši aizdevuma atmaksu, gala rezultātā arī pēc īpašuma piespiedu pārdošanas tāpat paliekot parādā kreditoriem lielas naudas summas, jo no parāda summas tiekot atskaitīta neliela daļa.

Atbildētājs uzskata, ka Prasītājs vērsies tiesā ar nolūku panākt Atbildētājam piederošā nekustamā īpašuma /adrese/, piespiedu pārdošanu, ko Prasītājs neesot tiesīgs darīt bez tiesas nolēmuma.

Atbildētājs uzskata, ka vēršanās tiesā šajā gadījumā no Prasītāja puses atbilstoši 2006. gada 7. decembra Aizdevuma līguma Nr. 66059/07 vispārējo noteikumu 76., 76.1., 77.3. un 78. punktam esot ceļš uz ieķīlātā īpašuma pārdošanu par brīvu cenu un uz noteikumiem, kurus piedzinējs uzskatītu par sev komerciāli izdevīgiem.

Atbildētājs pieļauj, ka Prasītājam pietiks ar to, ka nekustamo īpašumu /adrese/ pārdotu par cenu, kas nosedz maksimālo tā, kā piedzinēja prasījumus: aizdevuma pamatsummu, procentus par kapitāla lietošanu, līgumsodus, likumiskos procentus un visus iespējamos Prasītāja norādītos tēriņus par šo tiesvedību un īpašuma pārdošanu. Līdz ar šo, pastāvot reāla iespēja, ka Prasītājs, balstoties uz 2006. gada 7. decembra Aizdevuma līgumu Nr. 66059/07 dotajām iespējām, pārdos īpašumu pēc saviem ieskatiem par brīvu cenu, kas būs daudz zemāka par īpašuma faktisko vērtību. Īpašums /adrese/kurš sastāvot no zemes gabala praktiski pabeigtas dzīvojamās ēkas un saimniecības ēkas, vērtības ziņā vismaz trīs reizes pārsniedzot prasījuma summu. īpašuma atsavināšanas gadījumā mirušās aizņēmējas laulātais un mantinieks - Atbildētājs paliktu bez mantojuma un bez pajumtes, jo viņa dzīves vieta esot /adrese/.

Atbildētājs norāda, ka ņemot vērā to, ka tiesa esot tā institūcija, kurai civiltiesiskais strīds ir jāatrisina, balstoties uz materiālo un procesuālo likuma normu pamata, ņemot vērā judikatūru, likumības un taisnprātības apsvērumus, tad Atbildētājs uzskata, ka taisnīgs strīda noregulējums esot izlīguma noslēgšana lietā. Ņemot vērā, ka par labu Prasītājam katru mēnesi tiekot veikti maksājumi 1000 *euro* apmērā, tad izlīgumā būtu nosakāms, ka šis maksāšanas pienākums saglabājas, turklāt izlīgums tā nepildīšanas gadījumā varot tikt pakļauts piespiedu izpildei uz tiesas izdotā izpildu raksta pamata.

Atbildētājs lūdz tiesu ņemt vērā, ka pašas aizņēmējas /pers. G/ smagā saslimšana ar vēzi un tai sekojošā nāve esot sakritusi arī ar smago ekonomisko situāciju valstī, kad no personas neatkarīgu apstākļu dēļ nebija iespējams pildīt uzņemtās saistības darba vietu un darba algas trūkuma dēļ, bet bankas neraugoties uz to nesamazināja ne kredītprocentus, ne līgumsodus, nepārskatīja kredīta atmaksas termiņus un apmērus, lai kaut kādā veidā līdzvērtīgi ar kredīta ņēmējiem pārdzīvotu krīzes radītās sekas. Uz viņa 2013. gada 19. augusta iesniegumu, kurš bijis adresēts tobrīdējam cesionāram, ticis saņemts atteikums piekrišanai ik mēnesi segt 150 LVL, bet cesionārs pieprasījis maksāt 200 LVL, kuri vispirms novirzīti cita līguma – overdrafta līguma dzēšanai, bet nevis Aizdevuma līguma saistību dzēšanai.

Atbildētājs norāda, ka, neraugoties uz kreditora atteikumu viņa minētajam lūgumam, tāpat esot tikuši veikti maksājumi gan 150 LVL apmērā, gan arī citos apmēros, bet pēdējos mēnešos pirms prasības celšanas, kad radusies iespēja maksāt lielākas summas, viņš esot veicis maksājumus 1000 *euro* apmērā ik mēnesi.

Atbildētājs norāda, ka viņa ieskatā, strīda atrisināšana noslēdzot izlīgumu, būtu vistaisnīgākais lietas risinājums.

Minētajam paskaidrojumam pievienots arī Atbildētāja piedāvātais izlīguma projekts (lietas 61. lapa), no kura redzams, ka viņš piekrīt ik mēnesi maksāt par labu Prasītājam saistību dzēšanai 1000 *euro* mēnesī līdz pilnīgai parāda segšanai.

Prasītājs uz šo Atbildētāja paskaidrojumu iesniedzis atsauksmi (lietas 65. lapa), kur norāda, ka neesot saprotams kāpēc Atbildētājs uzskata, ka

prasība būtu noraidāma, kā nepamatota, jo faktiski viņš prasību atzīstot un piedāvājot noslēgt izlīgumu.

Prasītājs atsauksmē norāda, ka aizdevuma līgums, pamatojoties uz kuru celta prasība tiesā par parāda piedziņu, esot vienpusēji izbeigts sakarā ar to, ka saistības neesot tikušas ilgstoši pildītas. Līdz ar ko Atbildētājam esot pienākums norēķināties ar Prasītāju pilnā apmērā par saistībām, kas izriet no 2006. gada 7. decembra Aizdevuma līguma Nr.66059/07.

Prasītājs atsauksmē arī norāda, ka nepiekrītot Atbildētāja piedāvātajam izlīguma projektam.

Tiesas sēdē Prasītāja pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja un lūdza piedzīt no Atbildētāja aizdevuma pamatparādu 26 163,29 *euro*, kā arī tiesas izdevumus un noteikt tiesības līdz pilnīgai parāda segšanai saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no neatmaksātās summas.

Lūdz piedzīt arī aprēķinātos likumiskos procentus par laika periodu no 2015. gada 16. decembra līdz 2016. gada 4. janvārim 78,73 *euro* apmērā.

Prasītāja pilnvarotais pārstāvis paskaidroja, ka izlīgumu lietā neesot iespējams noslēgt, neraugoties uz to, ka Atbildētājs jau maksājot un arī turpmāk būtu gatavs ik mēnesi dzēst saistības 1000 *euro* apmērā.

Prasība esot iesniegta tiesā, jo šādas tiesības kreditoram nosakot gan Aizdevuma līgums, gan arī Civillikums, gan arī Patērētāju tiesību aizsardzības likums, ņemot vērā to, ka iepriekš, uz vienpusējas atkāpšanās no līguma dienu, no Atbildētāja puses tika pieļauts maksājumu kavējums ilgāks par 60 dienām.

Uz aizņēmējas /pers. G/ nāves dienu - 2012. gada 26. februāri, līgumsaistības esot tikušas pildītas, bet pēc tam līdz 2013. gada 25. maijam neesot tikuši veikti nekādi maksājumi parāda dzēšanai. Atbildētājs esot uzsācis veikt maksājumus tikai 2013. gada rudenī. Uz 2014. gada 9. jūliju Atbildētāja parādsaistības sastādījušas kopumā 39 837,71 *euro,* bet ar 2014. gada 10. jūliju kreditors esot vienpusēji atkāpies no Aizdevuma līguma un pieprasījis nekavējošu parāda atmaksu. Neapstrīd, ka sākot ar 2014. gada oktobra mēnesi Atbildētājs līdz pat šai dienai katru mēnesi ir sedzis 1000 *euro* parāda dzēšanai, līdz ar ko esot segtas parādsaistības sakarā ar otru /pers. G/ saistību - overdrafta līgumu, kā arī esot segti visi procentu maksājumi un daļa no pamatparāda attiecībā uz šo Aizdevuma līgumu.

Atbildētāja pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte A. Nore tiesas sēdē paskaidroja, ka uzskata, ka Prasītājam nebija vajadzības vērsties tiesā, jo uz 2014. gada jūliju, jau tika veikti sistemātiski maksājumi kopš 2013. gada oktobra, turklāt daudz lielākā apmērā, nekā tas būtu saskaņā ar Aizdevuma līguma nosacījumiem. Šie maksājumi tiek veikti arī šobrīd. Piekrīt, ka zināmu laika periodu saistības netika pildītas, bet tas bijis saistībā ar /pers. G/ nāvi un mantojuma lietas kārtošanas procedūru, kā arī tas bijis laiks, kad krasi pasliktinājies materiālais stāvoklis, kā arī mainījušies kreditori un tas radījis dažādas neskaidrības.

Noklausoties Prasītāja pilnvarotā pārstāvja un Atbildētāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība pēc būtības ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Lietā nepastāv strīds par to, ka ar 2006. gada 7. decembra Aizdevuma līgumu Nr. 66059/07 /pers. G/, kā aizņēmējai ticis izsniegts aizdevums Valsts akciju sabiedrībā "Latvijas Hipotēku un zemes banka" 40 000 *euro* apmērā (lietas 13. - 21. lapa). Aizdevuma atmaksas gala termiņš šajā līgumā norādīts 2028. gada 25. novembris. Aizdevums ticis nodrošināts ar ķīlu 28 112 LVL apmērā, jeb ar /pers. G/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese/, kurš reģistrēts zemesgrāmatas nodalījumā nr. /numurs/, ar kadastra numuru /numurs A/.

Ar 2009. gada 29. decembra Pielikumu Nr. 2 pie aizdevuma līguma (lietas 22. lapa), puses vienojušās par to, ka aizdevuma pamatsumma un procenti par aizdevuma izmantošanu atmaksājami katru mēnesi vienā maksājumā un konkrētā summā - 299,19 *euro* mēnesī līdz 2028. gada 25. novembrim, nosakot procentu likmi gadā – 5,63%.

Ar 2012. gada 9. augusta Zemgales apgabaltiesas zvērinātas notāres Evas Igaunes- Sēles apliecinātu mantojuma apliecības aktu Nr. 3896, uz /pers. G/ atstāto mantojumu mantojuma tiesībās apstiprināts /pers. D/ (lietas 29. lapa).

Jēkabpils rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Jēkabpils pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /numurs/, ar kadastra numuru /numurs A/, kā nekustamā īpašuma /adrese/ īpašnieks, pamatojoties uz minēto mantojuma apliecību par tiesībām uz mantojumu pēc likuma, 2013. gada 16. jūlijā reģistrēts atbildētājs /pers. D/ (lietas 23. lapa).

Lietā nepastāv arī strīds par Prasītāja tiesībām vērsties tiesā ar konkrēto prasību, ko apliecina lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi: zvērinātam notāram adresēts 2012. gada 25. jūlija kreditora prasījums 25 886,60 LVL apmērā (lietas 28. lapa), kā arī Cesijas līgums Nr. 12-045102-PK/C (lietas 30. lapa) un pieņemšanas- nodošanas akts no 2013. gada 28.maija (lietas 33. lapa).

Tiesas sēdē konstatēts, ka atbildētājs /pers. D/ neapstrīd arī Prasītāja uzturēto prasības summu – 26 242,02 *euro* apmērā, kā arī neapstrīd, ka zināmu laika periodu saistības no viņa puses netika pildītas, taču Atbildētājs lūdzis Prasītāju rast iespēju slēgt izlīgumu.

Turklāt, Prasītājs ar 2014. gada 14. jūlija paziņojumu (lietas 40. lapa), izmantojot pielīgtās tiesības (Aizdevuma līguma 58., 76., 76.1. punkts), ar 2014. gada 10. jūliju ir vienpusēji atkāpies no Aizdevuma līguma, pieprasot nekavējošu parāda atmaksu.

Tādējādi, 2006. gada 7. decembra Aizdevuma līgums Nr. 66059/07 ar vienpusējās atkāpšanās brīdi, ir izbeigts un nav atjaunojams, bet saistība ir izpildāma.

Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek par pienākumu līdzējiem izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķākais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, kas dod tiesības Prasītājam vērsties tiesā ar prasību par saistību izpildi piespiedu kārtā.

Civillikuma 1934.pants nosaka, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā, bet aizņēmējam, jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis, kā to nosaka Civillikuma 1943. pants.

Atbilstoši Civillikuma 1946. pantam procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1717. pants nosaka, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējuma lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Lietā nepastāv strīds par to, ka Prasītājam nav pretenziju pret Atbildētāju saistībā ar procentu un līgumsoda maksājumiem, kas bija norunāti ar Aizdevuma līgumu, jo tie dzēsti pilnībā.

Prasītājs lūdz noteikt tiesības saņemt likumiskos procentus 6 % gadā no neatmaksātās kredīta pamatsummas.

Minētās tiesības Prasītājam noteiktas ar Civillikuma 1759. panta nosacījumu par to, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas uz likuma pamata un šie procenti, saskaņā ar Civillikuma 1760. pantu, prasāmi reizē ar galveno saistību.

Civillikuma 1. pants nosaka, ka personai savas tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības, bet atbilstoši Civillikuma 5. pantam kad lieta jāizšķir [..] atkarībā no svarīgiem iemesliem, tad tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem.

Minētā sakarā tiesa atzīst par būtisku un vērā ņemamu apstākli, ka neraugoties uz to, ka saistību izpilde no Atbildētāja puses patiešām tika kavēta, kā rezultātā Prasītājs ir izmantojis savas tiesības un vienpusēji atkāpies no darījuma, Atbildētājs tomēr pie pirmās izdevības ir veicis attiecīgas darbības, lai novērstu jau iestājušās sekas. Atbildētājs jau uz prasības pieteikuma iesniegšanas dienu tiesā – 2015. gada 8. maiju bija veicis ievērojamas iemaksas

(7 000 *euro* apmērā) parāda segšanai, ko turpinājis darīt līdz pat lietas izskatīšanai tiesā.

Tiesvedības laikā Atbildētājs sedzis vēl ap 9 000 *euro.* Minēto maksājumu rezultātā tikuši segti visi procentu maksājumi un daļa pamatparāda, kā arī mirušās /pers. G/ parādsaistības saistībā ar citu viņas darījumu.

Turklāt jau 2015. gada maijā no Atbildētāja puses Prasītājam ticis piedāvāts izlīgums ar nosacījumu, ka viņš ik mēnesi parāda segšanai maksās 1 000 *euro* (lietas 61. lapa).

Prasītājs, izmantojot savas tiesības, no izlīguma slēgšanas ir atteicies, tomēr nenorādot objektīvu atteikuma iemeslu.

Savukārt Atbildētājs vēlas saglabāt ar hipotēku apgrūtināto nekustamo īpašumu /adrese/, kura faktiskā vērtība pārsniedz parāda apmēru.

Tiesas ieskatā, šajā gadījumā, Prasītāja rīcība un savu tiesību izmantošana, atsakoties strīdu atrisināt labprātīgi un vienoties par saistību izpildi ar Atbildētāju izlīguma ceļā, tomēr nav vērtējama kā tiesību izlietošana pēc labas ticības.

Vienlaicīgi tiesa nepievienojas Atbildētāja viedoklim par to, ka Prasītājs nepamatoti vērsies tiesā ar prasību, jo uz prasības pieteikuma iesniegšanas dienu jau tikusi segta ievērojama parāda summa.

Kā norādīts iepriekš, tad šādas tiesības Prasītājam noteiktas, gan ar pašu darījumu, gan ar likumu, kuras viņš arī izmantojis.

Sakarā ar minēto, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā, apmierinot prasību, vienlaicīgi būtu taisnīgi izskaidrot Atbildētājam Civilprocesa likuma 206. pantā paredzētās viņa tiesības vērsties tiesā ar pieteikumu par sprieduma izpildīšanas atlikšanu vai sadalīšanu termiņos .

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar to, no Atbildētāja par labu Prasītājam piedzenami samaksātie tiesas izdevumi, to skaitā arī izdevumi, kas saistīti ar lietas izskatīšanu.

Minētos izdevumus veido: samaksātā valsts nodeva 1 310,88 *euro*, samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro,* kopā – 1 315,58 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42. pantam valsts labā no Atbildētāja piespriežami neapmaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kuri radās pēc lietas ierosināšanas tiesā un kuri, saskaņā ar uzziņas lapu sastāda kopumā 5,27 *euro*.

Civillikuma 1765. panta otrā daļa nosaka, ka līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, likumisko procentu apmērs ir seši procenti no simta gadā. Saskaņā ar šī panta ceturtās daļas nosacījumiem, procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi Prasītājam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu ir nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6 % no pamatparāda summas gadā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam, kurš nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kurš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz minēto, vadoties no Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1] pantu tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, **par labu SIA „Hiponia",** reģistrācijas numurs 40003426895, parāda pamatsummu 26 163,29 *euro*, likumiskos procentus par laika periodu no 2015. gada 16. decembra līdz 2016. gada 4. janvārim 78,73 *euro*, kopā – 26 242,02 *euro*, tiesas izdevumus: valsts nodevu 1 310,88 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, **kopā piedzenot 27 557,60 *euro*** (divdesmit septiņi tūkstoši pieci simti piecdesmit septiņi *euro,* 60 centi).

Parāda summa iemaksājama SIA „Hiponia", reģistrācijas numurs 40003426895, kontā LV62RIKO0002930132406 , AS „DNB banka".

Noteikt SIA „Hiponia" tiesības par laiku līdz pilnīgai sprieduma izpildei saņemt 6 (sešus) likumiskos procentus gadā no parāda pamatsummas, sākot ar dienu, kad stāsies spēkā tiesas spriedums.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, **valsts ienākumos** ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **5,27 *euro*** (pieci *euro,* 27 centi).

Noteikt, ka spriedums /pers. D/ labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā pēc tā stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu 20 dienu laikā var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Tiesnese L. Bārbale